

35ste jaargang • nummer 191 • augustus 2020

SOBAT

WOMI

vfonds investeert in VREDE

Monuta Veteranenuitvaart

Erkenning en waardering staan voorop bij onze dienstverlening

Veteranen hebben een bijzondere status in Nederland. Monuta wil graag iets terugdoen voor die mensen die zich hebben ingezet in dienst van de vrede. Daarom ontwikkelden we de Monuta Veteranenuitvaart. Om recht te doen aan het bijzondere verleden van veteranen. Een veteranenuitvaart is een uitvaart met bijzondere elementen die te maken hebben met het verleden als veteraan. Het Team Bijzondere Uitvaarten (TBU) van Monuta heeft alle kennis in huis om een veteranenuitvaart te verzorgen. De teamleden zijn bekend met verschillende protocollen, ceremonieel en onderscheidingen.

Uitvaartwensen vastleggen

Het is belangrijk dat uw nabestaanden later weten welke keuzes zij moeten maken voor uw uitvaart. Daarom kunt u bij Monuta gratis uw wensen vastleggen in het Monuta Uitvaartwensenformulier. Speciaal voor wensen die met uw veteranenstatus te maken hebben, heeft Monuta een bijlage ontwikkeld waar u tot in detail uw wensen kunt noteren. Wilt u uw wensen vastleggen? Neemt u dan geheel vrijblijvend en kosteloos contact met ons op:

Monuta Team Bijzondere Uitvaarten

24 uur per dag bereikbaar op 055 - 527 42 77

VETERANEN
INGEZET
IN DIENST
VAN DE VREDE

Monuta
De steun bij ieder afscheid.

Jaarlijks worden begin september in opdracht van het bestuur van VOMI Nederland kransen gelegd op de 7 Erevelden in Indonesië

Ereveld Menteng Pulo

Ereveld Pandu

Ereveld Ancol

Ereveld Candi

Ereveld Kalibanteng

Ereveld Kembang Kuning

Ereveld Leuwigajah

SOBAT

Officieel orgaan van VOMI-NL Vereniging van organisaties, waarvan de leden veteranen, oud-verzetssoldaten, oud-militairen, verwanten en sympathisanten kunnen vertegenwoordigen. Verschijnt 6 keer per jaar.

Bestuur

Voorzitter L. Noordzij
P. de Hoopstraat 6
6181 DR Eindhoven
Tel. 046-4360507
E-mail:
linoordzij@hotmail.com

Vicevoorzitter/ Secretaris K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 HH Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail:
klaasorse@live.nl

1e Penningmeester A. Lujendijk
Voordijk 475
2993 DE Barendrecht
Tel. 0180-618423
E-mail:
iam.lujendijk@gmx.net
Banknummer
NL49 RABO 0180 4201 43
of
NL92 INGB 0004 2393 98
i.n.v. "VOMI-Nederland"
Barendrecht

2e Penningmeester P. Bergman, Wittevrouwen-
straat 15, 6001 BM Weert
Tel. 0495-564641/
06-12202692. E-mail:
pbergman49@online.nl

**Voorzitter/secretaris
Sociale Commissie
Budgethouder
Fonds Sociale Zorg** Th.H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2552 DG Leiderdorp
Tel: 071-5416936
E-mail:
Theorump@gmail.com

Vz. VOMI Binnenland A.M. Mol
De Wieleboom 9
8332 JT Steenwijk
Tel. 0521-512095
E-mail:
a.m.mol@ziggo.nl

Ereleden R. Grit, J.N. Blom,
G. de Jong,
F.J.F. Smoorenburg,
G.C. Meenisse,
L. Noordzij

Leden van Verdienste

T.J. Gaastra; P.N. Weken; F.W. Kuyvenhoven;
A.W. Scholten; J. Krikke;
G.H. Nattekaas-Determan; P.J. Nattekaas;
K.J. Orsel; W.A.J.R. Roza; Th.H.A. Rump;
A.M. Mol; A. Lujendijk; H. Moorlag; H. Pols;
P.F.O. Gommers; J. Malpaard; N. Baan;
G. Boers

Doelstellingen Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers Nederland (VOMI-NL)

De vereniging heeft ten doel

- Het behartigen van de ideële, materiële en immateriële belangen van haar leden.
- Het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen, die als gevolg van directe militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of ten gevolge daarvan invalide werden.
- Het ijveren voor het blijvend eren en herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen alsmede van hen die tijdens, door of tengevolge van krijgsgevangenschap, ziekte of ongevallen in of door militaire dienst zijn overleden.
- Het bevorderen van het saamhorigheidsgevoel bij en de kameraderchap tussen de leden van haar lidverenigingen.
- Het bevorderen van contacten met gelijkgestemde nationale en internationale organisaties.

Beginzelen

De vereniging tracht gestelde doelen te verwezenlijken, los van elke partijpolitieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking met verenigingen, die zich op overeenkomstig terrein als de VOMI-NL bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

Raad van Advies

Leden J.H. de Kleijn, Luitenant-generaal der Infanterie hd
Prof. dr. R.A.C. Bloksbergen, Emeritus hoogleraar

Ledenadministratie

G.H. Nattekaas-Determan
Armatelpad 17
3181 EA Rozenburg
e-mail: vomicla@gmail.com

Correspondentie:

1. Opgave nieuwe leden, adreswijzigingen, bericht van overlijden e.d. richten aan de secretaris van de vereniging waartoe men behoort. Zie secretariaatsadressen onder "VERENIGINGSNIEUWS"
2. Zaken VOMI betreffend richten aan de secretaris van het Bestuur.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten en/of veranderingen aan te brengen of, zonder opgave van reden, niet te plaatsen.

De redactie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de inhoud van de geplaatste artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behoeven niet noodzakelijk de zienswijze van het bestuur weer te geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits met bronvermelding.

Redactiecommissie

Voorzitter/hoofdredacteur Th.H.A. Rump (zie onder bestuur)
Secretaris/redacteur E. Falck
De Bongerd 94
5345 JW Oss
Mobiel: 06-54974053
E-mail: efalck@xs4all.nl
Fotobewerking/redacteur A.M. Mol (zie onder bestuur)
Advertenties K.J. Orsel (zie onder bestuur)

Voorplaat: Dit jaar werd de Nederlandse Veteranendag in aangepaste vorm georganiseerd met een programma van 45 minuten in de Ridderzaal in Den Haag voor een kleine groep gasten. Zie ook pagina 18 van deze "SOBAT".

Druks Zalsman, Zwolle

Sluitingsdatum inzenden kopij:

Nr. 192 21-08-2020

Website VOMI-NL: www.vomi-nederland.nl

SOBAT

Van de Voorzitter

Als ik dit schrijf, is het 1 juli. Veel maatregelen om besmetting met het Corona virus in te dammen en zo mogelijk te elimineren zijn weliswaar gaandeweg verruimd maar we zijn nog steeds niet terug bij de maatschappij van voor de uitbraak. De vrees voor een tweede golf is reëel en maakt het niet eenvoudig om voor de tweede helft van dit jaar verenigingsactiviteiten te organiseren. De VOMI leden hebben gemiddeld een hoge leeftijd en behoren tot de groep kwetsbaren voor COVID-19. En vanzelfsprekend zijn we zuinig op onze leden en willen we hen geen risico laten lopen.

Eind juni is weer een aanvang gemaakt met vergaderingen. Op 23 juni heb ik de oorspronkelijk in maart geplande bijeenkomst van de Maatschappelijke Klankbordgroep van het zgn. Indië onderzoek in Diemen bezocht. Meer hierover in deel 11 van de serie dekolonisatie verderop in dit nummer. Op 30

juni was het bestuur van VOMI NL voor het eerst na maanden weer in vergadering bijeen. We hebben, naast de min of meer routine zaken, gesproken over de eventuele opheffing einde dit jaar, de acties die daarvoor noodzakelijk zijn en over de slotbijeenkomst. Die staat gepland in oktober en wij gaan er nu nog van uit dat deze door zal gaan, uiteraard met inachtneming van de RIVM richtlijnen.

Helaas zijn ook na de zomer veel veteranenactiviteiten afgelast of gaan in aangepaste vorm door met een gelimiteerd aantal deelnemers. Soms zijn deze via *live stream* of TV te volgen. Dat is gelukkig het geval bij de herdenking bij het Nationaal Indië Monument in Roermond op 5 september. Verderop in dit nummer daarover meer. Als Voorzitter VOMI NL behoor ik tot het selecte gezelschap genodigden en ik zal, evenals voorgaande jaren, namens alle leden

van VOMI, BvW, VNNGM en UNV een krans leggen. Ook de Nationale Herdenking op 15 augustus bij het Indisch Monument in Den Haag is slechts voor een beperkt aantal genodigden toegankelijk maar zal op TV door de NOS worden uitgezonden. Het bestuur heeft verder bericht gekregen dat vanwege de Corona maatregelen de volgende herdenkingen vervallen: monument Tweede Kamer (14 augustus), Indië monument Geldrop/Mierlo (15 augustus), Provinciaal Indië Monument Leeuwarden (26 augustus), Indië monument Terneuzen (28 augustus) en Papua monument Bronbeek (24 september). Verder gaan de volgende veteranendagen niet door: KLu, vlb Eindhoven (23 september) en KMar in Apeldoorn (2 oktober). Het is helaas niet anders.

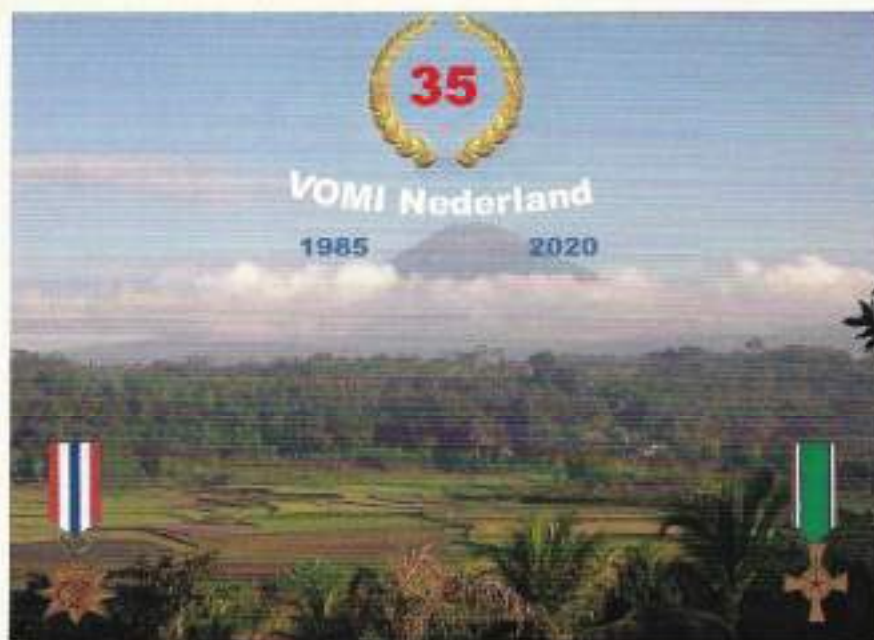
*Uw voorzitter,
Leen Noordzij*

Van de hoofdredacteur

Het bestuur van VOMI Nederland heeft de redactiecommissie "SOBAT" verzocht een Lustrumnummer "SOBAT" uit te doen geven in de maand oktober 2020 in het kader van 35 jaar VOMI Nederland (7e Lustrum).

Een aantal personen die zich zeer nauw verbonden voelen met onze vereniging is verzocht een inleiding te schrijven over hun gevoelens bij het 7e Lustrum van de VOMI. Ook hebben de secretarissen van de autonome lid-verenigingen van VOMI Nederland het verzoek ontvangen om voor dit Lustrumnummer een artikel te schrijven over hun eigen vereniging met daarin de geschiedenis van de vereniging (bijv. wanneer is de vereniging opgericht, wie waren de bestuursleden van het eerste uur, hoogtepunten en dieptepunten van de vereniging etc. etc.).

Ook de individuele leden van de VOMI mogen/kunnen op hun beurt een bijdrage leveren aan het Lustrumnummer "SOBAT" door foto's **"uit de oude doos"** van VOMI-activiteiten naar de redactiecommissie te sturen, waarmee dan een mooie (foto) collage in het Lustrumnummer

kan worden samengesteld. Geef s.v.p. ook in het kort aan wie of wat op de foto te zien is. Uw bijdrage graag vóór 25 augustus a.s. bij de redactiecommissie aanleveren.

Theo Rump
Hoofdredacteur "SOBAT"

Oproep

Mijn naam is Bianca Welp, schoondochter van Indië-veteraan Piet Welp uit Heemskerk (geboren 2 september 1927 in Heemskerk). Mijn schoonvader is de laatste veel met Indië bezig en hij zou heel graag in contact willen komen met zijn maten uit de Indië-periode. Piet Welp heeft gediend bij 5-8 RI en hij heeft van 9 juni 1947 t/m februari 1948 de Indische Gevechtsopleiding gevolgd in Amersfoort op de Lodewijkkazerne.

Op 27 februari 1948 is hij a/b "Zulderkruls" naar Nederlands-Indië vertrokken en op 23 maart 1948 in Palembang (Zuid-Sumatra) aangekomen. Hij

heeft als soldaat der eerste klasse bijna 2 jaar op Sumatra gediend en aansluitend nog eens 6 maanden op Java. Namen van soldaten uit zijn peloton kan hij zich niet meer herinneren. Wel heeft hij nog een foto van zijn peloton die korte tijd voor vertrek naar Nederlands-Indië is gemaakt op de Lodewijkkazerne te Amersfoort. Op de foto is Piet Welp de 3e man van links, die op de rug van een ander hangt. Hij is gerepatrieerd op 18 mei 1950 a/b "Waterman" en in Rotterdam aangekomen op 9 juni 1950.

Reacties garne zenden naar Bianca Welp via e-mail: biancawelp@live.nl

SOBAT

“Onafhankelijkheid, Dekolonisatie, Geweld en Oorlog in Indonesië, 1945-1950”

deel 11

De datum 17 augustus 1945 (6. slot)

Als reactie op deel 10, had ik een leerzaam telefoongesprek met een 95-jarige KNIL adjudant uit Bronbeek. Tijdens de Japanse bezetting was hij als jongeman buitenkamper. Terecht corrigeerde hij mij dat buitenkampers niet geïnterneerd waren.

Hij was beledigd door de zin “de Japanse bezetters worden aanvankelijk door de Indische bevolking enthousiast ontvangen”. Mijn bron is Wikipedia maar daar staat niet Indische bevolking maar Indonesiërs. Niettemin te ongenueanceerd. Zeker waren er nationalisten enthousiast, een groter deel van de bevolking echter moest niets hebben van een bezetting. Excuses voor mijn generalisering.

Hij vertelde ook dat er tijdens de bezetting veel over onafhankelijkheid werd gesproken maar dat velen, zoals hij, desondanks dienst namen bij het naoorlogse KNIL. Onafhankelijkheid was gewenst maar niet op de gewelddadige manier van de pemoeda's. Ter bescherming tegen geweld, was dienstnemen bij het KNIL een optie. Het verschil in motivatie met de oude garde

KNIL militairen verklaart de tweedeling die binnen het KNIL ontstond.

Schreef ik in het vorige artikel (deel 10) nog dat de leiding van het dekolonisatie-onderzoek de omarming van 17 augustus 1945 als startdatum van een onafhankelijk Indonesië niet motiveert. Inmiddels is dat duidelijk gemaakt. Men gaat uit van de historie en verwijst naar toespraken bij de bezoeken aan Indonesië van Koningin Beatrix in 1995, van Minister van Buitenlandse Zaken Bot in 2005 en van Koning Willem Alexander in 2020. Zij stellen dat deze het officiële Nederlandse standpunt weergeven, reden om de eerste twee toespraken tegen het licht te houden. De laatste heb ik reeds in het vorige artikel besproken.

Bekend is dat Koningin Beatrix bij het staatsbezoek in 1995 excuses had willen maken maar daarvan weerhouden is door minister-president Kok. In haar toespraak noemt zij alleen “de dag waarop uw land 50 jaar geleden zijn onafhankelijkheid uitriep” en rept met geen woord over erkenning. Ook al zou je anders wensen, de toespraak in deze bewoording is een historisch feit.

Op 17 augustus 2005 houdt Minister van Buitenlandse Zaken dr. Bernard Bot, die namens de Nederlandse Regering in Jakarta aanwezig is bij de herdenking van 60 jaar onafhankelijkheid van de Republiek Indonesië, een toespraak. Twee passages hieruit worden veelvuldig aangehaald, waarbij soms niet wordt geschroomd die anders te interpreteren dan er daadwerkelijk is gezegd. Ik bespreek hier beide passages en aangezien de toespraak in het Engels was, geef ik de oorspronkelijke spreektekst weer. De eerste passage gaat over erkenning, maar erkenning van wat? Oordeelt u zelf: *“Through my presence the Dutch government expresses its political and moral acceptance of the Proklamasi, the date the Republic of Indonesia declared independence”*.

Een politieke en morele acceptatie laat onverlet dat de juridische acceptatie eerst op 27 december 1949 was. Met “de blik van nu” kijken velen anders naar dit stukje beladen geschiedenis. In het vervolg van de toespraak van Bot, bedoeld om oud zeer weg te halen en toekomstgericht tot een goede verstandhouding met Indonesië te komen, is dat

terug te vinden. Hij zegt: " *Only when someone is standing on the summit of the mountain can he see what would have been the simplest and shortest way up. This applies equally to the people on the Dutch side who were involved in the decisions taken from 1945 onwards. Only in hindsight does it become clear that the separation between Indonesia and the Netherlands was marked by more violence and lasted longer than was necessary*".

Hij zegt dat, terugkijkend, Nederlandse besluitvormers het dekolonisatieproces sneller en met minder bloedvergieten hadden kunnen laten verlopen.

De tweede passage is de vaak maar doorgaans onvolledig aangehaalde uitspraak "aan de verkeerde kant van de geschiedenis staan". Wat Bot heeft gezegd, is " *In retrospect, it is clear that its large-scale deployment of military forces in 1947 put the Netherlands on the wrong side of history. The fact that military action was taken and that many people on both sides lost their lives or were wounded is a harsh and bitter reality especially for you, the people of the Republic of Indonesia. A large number of your people are estimated to have died as a*

result of the action taken by the Netherlands. On behalf of the Dutch government, I wish to express my profound regret for all that suffering".

Bot betuigt namens de Nederlandse regering spijt voor de doden en gewonden aan beide zijden maar specifiek aan Indonesische zijde door het Nederlandse optreden. Dat Nederland zich aan "de verkeerde kant van de geschiedenis" heeft geplaatst, komt door de ontplooiing op grote schaal van (Nederlandse) strijdkrachten in 1947. Doelt hij hier op de eerste politionele actie (21 juli-5 augustus 1947) of dat de Nederlandse strijdkrachten in 1947 nagenoeg volledig op sterkte waren? Als het juist is wat ik op de KMA heb geleerd, dat strijdkrachten als laatste middel worden ingezet als een politieke oplossing onmogelijk is geworden, zegt Bot dus dat de Nederlandse politiek had gefaald. Het leereffect van het grijpen naar dit laatste middel bleek gering want eind 1948 volgde de tweede politionele actie.

In mijn ogen is er terecht spijt betuigd en excuses aangeboden voor het leed dat de Indonesische burgerbevolking en militairen is aangedaan en dat, niet alleen met de kennis

van nu, voor een belangrijk deel voorkomen had kunnen worden. Wat ik nog mis is excuses van Minister-President Rutte aan de slachtoffers aan "eigen zijde". Ik doel op (indisch) Nederlandse burgers en militairen (KNIL) en enkele honderden Papua repatrianten.

Dit jaar vieren wij 75 jaar vrijheid en is de Intentie schoon schip te maken met het verleden. Daarin passen ook excuses door MP Rutte namens de regering aan de militairen die in het vm. NOI en NNG hebben gediend en daarbij zijn omgekomen of als gevolg van hun uitzending geestelijk en/of lichamelijk gewond zijn geraakt en daarvan tot op de dag van vandaag onder deze last gebukt gaan. Vergeet dan niet om ook excuses aan te bieden aan de directe relaties en nabestaanden wier levensvreugde werd getemperd. Door omgekomen geliefden die zij nooit meer zouden terug zien. Of door het een leven lang delen van de last die "hun" Indië veteraan heeft meegezeuld of nog steeds draagt. Door mijn vele contacten met veteranen en relaties weet ik dat zo'n gebaar buitengewoon op prijs wordt gesteld en veel pijn en frustratie zal verlichten!

Leen Noordzij

“Daar woonde mijn huis en daar sliep mijn bed” (deel 19)

*Het verhaal over mijn diensttijd in Indië
(1947 t/m 1950)*

door Jan van der Vegt

Tijdens de oorlog met Japan en daarna heeft het Zendingshospitaal goede diensten bewezen. De geneesheer-directeur, dokter Sunusmo, gaf ons een rondleiding. Alles zag er schoon en verzorgd uit.

De dokter had thuis een harmonium dat gerepareerd moest worden en dat heb ik toen gedaan. Toen ik het op 8 november naar hen terugbracht, gaf Mevr. Sunusmo me een pakje mee.

Thuis maakte ik het open en er bleek een bonbonschaaltje van Jogja-zilver in te zitten. Dat was toen naar schatting zo'n 30 à 40 gulden waard en daar

Mevr. Sunusmo met haar kinderen

was ik erg verguld / verzilverd mee.

Ik heb haar heel hartelijk bedankt toen ze op de morgen van ons vertrek gedag kwamen zeggen. Dat mooie schaalje is tot op heden nog in mijn bezit als aandenken.

De laatste zondag in Klaten hielden we kerk in de Javaans Gereformeerde kerk, waar het Avondmaal werd bediend door ds. Schut.

Tijdens die dienst speelde ik op het grote orgel, maar het trapte heel zwaar.

De middag van 30 oktober ging ik met ds. Schut naar Gondang Winangun, de grootste

De hoofdingang van het Zendingshospitaal

suikerfabriek van Midden Java, die we bij de opmars tijdens de 2e positionele actie veilig hadden gesteld.

Daar hield de dominee een dienst en na afloop daarvan heb ik een mooie foto kunnen maken van de woning van de administrateur.

Dat is beslist geen stulpje te noemen, zoals te zien is. In de tijd dat we in Klaten waren, kregen we 's morgens en 's middags brood en alleen 's avonds een warme maaltijd (doorgaans was dat rijst).

Op 11 november vertrokken we via Salatiga naar Kudus. We werden o.a. uitgezwaaid door de familie Sunusmo.

15. Kudus (11 november t/m 17 december 1949)

Het was een hele reis van zo'n 200 km naar Kudus en de AAT had het er maar druk mee. Het plaatsje ligt ongeveer 50 km ten oosten van Semarang. Het was direct voelbaar dat het niet in de bergen maar op de vlakke lag, want het was er een flink stuk warmer. De huisvesting was eerst nog wat chaotisch. Voor de dominee was er alleen plaats in het gebouw waar de officieren lagen. Daar kreeg ik de eerste dagen ook een plekje.

Op 14 november ben ik begonnen het harmonium

uit het Chinees Protestantse kerkje schoon te maken en te repareren. Op 20 ventielen moest nieuw vilt, dat ik uit munitiekisten haalde.

Omdat er geen apart huis voor de dominee beschikbaar kwam, bleef hij in de officiersmess wonen. Ik kreeg een plaats aangewezen bij de verpleging (foerage etc.).

Ik kon er direct goede diensten bewijzen in de loods (gudang)

met de foerage. Daar was wegens ziekte personeelsgebrek, maar met mijn achtergrond als kruidenier was het niet zo moeilijk om voor grossier te spelen.

Op het kantoor kreeg ik van Lammert van der Veer de lijsten van de artikelen die door de verschillende onderdelen werden opgehaald. Ik zette alles klaar m.b.v. het inlandse personeel, dat daarvoor was aangenomen.

De regentijd begon ook weer en op de foto is te zien hoe er 's morgens een damp hing, die pas later door de zon verdween. Dan werd het vaak zo benauwd, dat je alleen in sportbroek rondliep met slechts een handdoek losjes om de schouders geslagen wegens het zweeten. Het was zaak om veel te drinken, want als je dat niet deed kon je behoorlijk misselijk worden.

Als we erg gezwet hadden, namen we daarom ook zouttabletten in om het zoutgehalte in ons lichaam aan te vullen.

Wel en Wee van 42 AAT

42e Brigade Transportcompagnie in Nederland en Nederlands-Indië

Deel 15

Bedrieglijke rust

Hoewel wij in betrekkelijke rust ons werk konden doen, bleek uit de berichten -die we via onze klanten en bevoorraders hoorden- dat het in de gebieden buiten de steden en buitenposten alles behalve veilig was. Na de politionele acties namen de guerrilla-activiteiten in hevigheid toe. Beschietingen, ondermijning van de wegen met op afstand bediende trekbommen, opblazen van bruggen en aanvallen op buitenposten, namen hand over hand toe. Door deze activiteiten zijn er na de acties meer Nederlandse militairen omgekomen dan tijdens de beide acties te samen. Ook wij kregen er mee te maken. Later zouden ook wij door zo'n guerrilla-aanval een gesneuvelde hebben te betreuren. Van een bij ons foeragerend onderdeel hoorden we dat hun verplegingsofficier, vaandrig Van Polanen, was gesneuveld. Hij was met de foeragewagens meegegaan om zich op de hoogte te stellen van de gang

van zaken bij het foerageren bij de aanvullingsplaats, bij ons dus. De wagen waarin hij zat, liep op een mijn waarbij hij werd gedood.

Vaandrig (later luitenant) Rob Colijn, commandant van het A-peloton van 42 AAT, maakte tijdens zijn ritten tussen Soerabaja en de aanvullingsplaats vaak aanvallen mee. Hij schreef daarover in zijn brieven naar huis. Vele jaren later toen we elkaar weer eens spraken over "vroeger", liet hij mij stukken uit die brieven, die door zijn familie waren bewaard, eens lezen om de toestand van "toen" nog eens voor de geest te halen. Met zijn toestemming volgen nu enkele citaten.

Belevenissen van een konvoicommandant

"Woensdag 18 en donderdag 19 mei ben ik voor een meerdaagse opdracht naar Madloen geweest om aldaar margarine, braadolie en meel voor de troepen af te leveren. De tocht was vrij 'link', doch is niettemin

voorspoedig verlopen. De weg is op veel plaatsen ondermijnd met trekbommen en mijnen. Loop je op de eerstgenoemde dingen, dan ga je met 250 kg springstof de wolven in, rijd je op een mijn dan worden meestal je wielen en laadbak of cabine tot splinters geslagen. Een colonne die ons tegemoet reed, had pech. Een jeep liep ongeveer tien minuten voordat wij op de plaats des onheils arriveerden op een mijn. De chauffeur ging een meter of tien de lucht in en kwakte dertig meter verder de sawah in. Zijn broer reed vijf wagens achter hem en zag z'n familielid door het luchtruim buitelen. De jeep was volkomen dubbel gevouwen. Over mij behoef je geenszins in de rats te zitten, om reden dat -wanneer de route onveilig is- ik nooit in een jeep zal klimmen. Hiervoor gebruik ik een zogenoemde weapon-carrier, welke aanzienlijk zwaarder is en bovendien nog onder de zitbank en achter de rugleuning afgeschermd is met zandzakken. Het mijnengevaar

Luitenant Colijn (midden met zonnebril) met een aantal van zijn mannen

is hiermee geëlimineerd. De rotste stukken liggen tussen Djombang en Kertosono, en tussen Kertosono en Njandjoek, waar we nog snipervuur hebben ontvangen. Voorbij Njandjoek krijg je een holle weg, die door een dicht djatibos loopt, waar het zaak is om het gaspedaal maar tot op de plank in te drukken. Het overkwam mij natuurlijk weer dat juist op dat traject de wagen niet meer de helling op wilde als gevolg van een losgetrilde ontsteking. Uitstappen en de zaak weer vastzetten was gelukkig een kwestie van enkele minuten, doch een kwestie van eveneens enkele minuten was helaas het wederom lostrillen van de pas vastgedraaide verdelerkop en wat daarmee verbonden zit. Aangezien ik in de staart van de colonne zat -het konvooi was aanzienlijk langer dan alleen die tien voertuigen van mij- had ik al spoedig geen contact meer met mijn voorbuurman, die zo langzamerhand zeker drie kilometer voor mij uit reed. Bij de afdaling van de helling bleek de rem van mening te zijn; doe het zelf maar, met als gevolg dat ik met een loelende gang tussen twee bomtrechters door zwaalde als een beschonkene om tenslotte -op een haar na-

niet een brugleuning van een Bailey-bridge mee te nemen. De Bren-ploeg plus verpleger plus monteur sloegen bijna achter uit de bak de kali in. In Madioen de zaak 's avonds nog laten herstellen, zodat ik de terugtocht zonder enige pijn kon afleggen".

Met geladen sten op tafel

"In de stad heb ik de lading afgeleverd aan Henk van den Berg, die in Madioen het commando over het verzorgingspeloton heeft. Ik heb bij hem overnacht. De stad is gedurende de nacht verduiveld onveilig. Henk heeft zijn onderkomen aan de buitenrand van de stad. Gevolg, dat ik 's avonds een brief aan jullie zat te schrijven met een geladen sten naast me op de tafel. Je hebt onderweg anders wel ogenblikkelijk in de gaten wanneer het "oppassen" is geblazen. Dan passeer je een streek waar zelfs de kippen afwezig zijn. Geen levend wezen valt er dan waar te nemen. Zelfs de vogels verdwijnen uit deze naargeestige en bloedlinke gebieden.

Gisteren ben ik naar Modjoagoeng geweest met 10 voertuigen om Bailey-materiaal te laden. De vorige dag was

op deze route een burger vrachtwagen op een fosforbom gelopen. Geen doden, maar wel brandde de wagen totaal uit. Uitkijken was dus de boodschap. Achteraf bleek de route zo veilig te zijn als die van je bed naar de mandi-kamer, de ratten buiten beschouwing latend".

Van de belevenissen van collega Colijn bleef ik destijds op de hoogte doordat hij om de paar weken met een konvooi langs kwam. Zijn verhalen geven ons naast onze eigen ervaringen weer hoe de toestand in Oost-Java was. Een gebied waarin door de voortdurende guerrilla-activiteiten steeds grote waakzaamheid was geboden. De Nederlandse troepen verkeerden constant onder gevaarlijke levensbedreigende omstandigheden, zowel buiten alsook in de steden. Iedere vriendelijke inlander kon al of niet onder dwang van de guerrillastrijders zich plotseling ontpoppen als een onverwachte en veelal ongrijpbare moordenaar.

Henk van den Berg

Mijn diensttijd in Nederlands-Indië voor Orde en Vrede

Deel 3

Dan zoekt de 'Johan de Witt' zijn weg door talloze eilandjes waar ook nog veel obstakels lagen van gezonken schepen uit de oorlog. We droegen hier dan ook verplicht zwemvesten omdat er nog mijnen in zee dreven en ook de patrijspoorten moesten dicht. Op een dag stond ik onder de douche waar gewoon zeewater uitkwam en de zeep bestond uit zoutwaterzeep, toen ik een schurend geluid hoorde waar ik verder welnig aandacht aan schonk. Toen ik later aan dek kwam, hoorde ik dat we over een wrak gevaren waren en aan weerszijden van het schip was een mast te zien. De voorsteven was voor het waterdichte schot lek geslagen, maar dat hebben ze op de een of andere wijze kunnen dichten. Er was veel water binnengekomen. Het had voor ons allen slecht af kunnen lopen en dan kun je toch weer zien hoe belangrijk zo'n sloepenrol was, die we vele malen met het reddingsvest om hebben moeten herhalen.

"Johan de Witt op wrak gestoten. Behouden in Soerabaja binnengelopen. Het ss Johan de Witt is donderdagavond anderhalve mijl ten westen van de zuidpunt van het eiland Banka op een wrak gelopen. De voorsteven van het schip werd op enkele plaatsen onder de waterlijn lek geslagen". Aldus een bericht in de Zeeuwse Courant, juni 1947. Het einde van de reis nadert nu snel en we maken ons dan ook gereed voor de dag dat we van boord gaan. De wapens worden weer nagezien want met dat zeewater is er veel roestvorming en we leerden in de opleiding al dat je zuinig moest zijn op 'je meisje'. Toen

we Soerabaja naderden, werden er mitrailleurposten op het schip uitgezet omdat we dicht onder de kust voeren in de Straat van Madoera ter hoogte van Grissee, een klein plaatsje aan de kust van waaruit onze toekomstige tegenstander ons zou kunnen beschieten. Het was wel toevallig dat wij tijdens de 1e Politionele Actie met deze tegenstander uit Grissee het eerste vuurcontact hadden. We naderden de haven van Soerabaja maar we moesten daar wel enkele mijlen vandaan voor anker gaan, omdat de haven te ondiep was voor grote schepen. De hele uitrusting van het bataljon moest in volle zee uit het ruim getakeld worden en overgeladen worden op een kleinere boot ("Helvetia") die gestaag heen en weer voer in een onstuimige zee. Wij werden met kleine boten van het schip gehaald en voeren tussen veel scheepswrakken door naar de haven, waar we met voertuigen werden opgehaald en naar de Kromhoutkazerne zijn gebracht.

Er komt heel wat voor kijken voordat meer dan 800 man zijn overgebracht met die kleine bootjes. Eindelijk zijn we dan toch op 28 juni 1948 aangekomen, het was allemaal heel vreemd voor ons. De kwartiermakers waren ons al voorgegaan, zij waren immers op 11 april al vertrokken uit Nederland. Het kazerneleven kenden we wel, maar het duurde toch nog een hele tijd voordat we aan het ritme en aan de inwoners met geheel andere leefgewoonten gewend waren. Het eten was anders, van aardappelen gingen we over op rijst (5 à 6 dagen per week), bereid door het KNIL en daar was niets op aan te merken. Anders dan de Hollandse pot natuurlijk, erg sterk met sambal en pepers. De eerste weken werden we behoorlijk geplaagd door ringworm, een infectie die op je lichaam cirkels vormde en erg jeukte.

Het wachtlopen hier was ook totaal anders dan in

1e Politionele Actie

Piet Boon (zonder baret) en Gerrit Pater. Roermond, september 2011

Nederland, omdat het nu serieus was. We stonden op wacht bij de Wonokrombrug, munitiedepots, gevangnissen, Staf A-Divisie, Staf 4e Infanterie Brigade en ook liepen we kleine patrouilles om aan het klimaat te wennen. Gelukkig hadden we een paar weken de tijd gehad om te acclimatiseren. In de nacht van 21 juli 1947 begon de 1e Positionele Actie ("Operatie Product") en hier en daar werd al fel gevochten. Deze operatie was bedoeld om de economisch belangrijke gebieden op Java en Sumatra weer onder Nederlandse controle te brengen. Het strategische doel was de vooroorlogse situatie te doen terugkeren en de economische belangen veilig te stellen samen met de deelstaten, maar Soekarno wilde geen deelstaten maar één Republiek. Ons peloton werd ingezet in het gebied rondom Grisse samen met de ondersteuningscompagnie van de Grenadiers en Jagers.

Helaas zijn er bij deze actie twee Grenadiers gesneuveld en enkele anderen licht gewond geraakt.

Vuurdoop op Madoera

In de loop van augustus werd ons peloton vanuit Soerabaja overgebracht naar Madoera en werden we bij de mariniers ingedeeld. Op maandag 6 oktober moesten we ons gereed maken voor een zware patrouille want in de omgeving van Arosbaja hield zich een sterke vijandelijke troepenmacht op van ongeveer 500 man. We kregen extra munitie mee, extra brenmagazijnen, noodrantsoenen etc. Het was niet onze eerste patrouille, maar we hadden ook nog niet veel tegenstand gehad en dat kon nu wel eens anders worden. Om 4 uur in de middag kwamen de voertuigen en reden we weg uit Bangkalan richting Arosbaja. Als snel moesten we de voertuigen al weer uit omdat drie bruggen die de kali's overspanden al vernield waren. We moesten het

nu doen met bamboebruggen die door de inwoners waren gebouwd. De schemer viel snel in en de mist, die uit zee kwam opzetten, maakte alles somber onder deze omstandigheden. Je zag prauwen die uit het water waren getrokken, maar de zee was onzichtbaar door de omheining van de kamongs en de palmbomen. Zo trokken we zwijgend verder en soms zag je een vuurtje bij een kampong of een tani die langs de kant van de weg op zijn hurken een strootje rookte en wel raar zal hebben opgekeken van die colonne soldaten die hem passeerde. We zijn weer verder gegaan en zagen een kleine vlakte waarachter een heuvel te zien was met Japanse bunkers en onze tegenstanders die luitenant Dreyer (met zijn verrekijker) heen en weer had zien lopen en ikzelf met het blote oog ook kon zien lopen.

Piet Boon

Indië

Uit mijn dagboek van toen

Deel 30

Pariaman

Op woensdag 9 februari 1949 kwam dan toch het bericht binnen dat de D-compagnie met spoed moest worden afgelost. Volgens de leiding was het niet meer verantwoord deze jongens nog langer in het gevaarlijke gebied rondom Pariaman te laten zitten. De volgende dag al vertrok het 2e peloton van onze compagnie -onder leiding van luitenant Elbertse- als eerste naar Pariaman. Op 15 februari waren wij als laatste aan de beurt. Nadat we eerst onze sector aan het KNIL-bataljon

II hadden overgedragen, vertrokken we om twee uur 's middags richting Kajoe Tanam waar we de nacht in een schoolgebouw doorbrachten. In de school was het niet prettig toeven, te bedompt en veel te rumoerig. Van slapen kwam dan ook niet veel terecht. Om vijf uur werden we al gewekt, aangezien we om half zeven moesten vertrekken. Er moest immers nog een flink stuk door gevaarlijk gebied worden afgelegd. Voor donker wilden we binnen zijn. Nico Wiersema had me pas nog verteld hoe gevaarlijk de route naar Pariaman wel was.

Samen met soldaat Dol was hij vorige week aangewezen om met de groep Elbertse mee te gaan om een peloton van de D-compagnie in Pariaman op te halen en te begeleiden naar Kajoe Tanam. Zo gezegd, zo gedaan. Nauwelijks waren ze op weg of ze werden al direct door sluipschutters onder vuur genomen. Dit gebeurde niet eenmaal maar meerdere keren tijdens de rit.

Ook ondervonden ze nogal vertraging door wegversperringen en vernielde bruggen. Eerst tegen het vallen van de avond bereikten zij Pariaman. Ook op

Voorraanzicht van ons huis in Koeraltadji

De vlag in top op onze stelling in Koeraitadji

de terugweg, met een deel van de D-compagnie, was het weer raak. Soldaat Dol had alle geluk van de wereld toen hij bij zwaar vuurcontact achter de wielen van een truck was gedoken en de band van het voertuig werd geraakt.....en niet hij. Hevig geschrokken van de klapband die de kogel had veroorzaakt, kon hij later opgelucht verder gaan.

Bedacht op wat ons te wachten stond, vertrokken we om kwart voor zeven richting Pariaman. De colonne bestond uit zes trucks, begeleid door twee carriers en een groep van tien man van de Genie voor het repareren van vernielde bruggen en het opsporen van mijnen. Toen we een uur onderweg waren, kwamen we bij een brug die de TNI voor een belangrijk deel had opgeblazen. Aangezien we vanwege de hoge waterstand niet met de colonne door de kall konden trekken, moesten eerst de mannen van de Genie aan de slag. Gewaarschuwd als ze waren, werd eerst de omgeving afgezocht naar landmijnen. Gelukkig werden die er niet gevonden. Na een uurtje

zwoegen was de brug zover hersteld dat we er, zij het met enige moeite, met de voertuigen over heen konden. Laat in de middag kwamen we zonder ongelukken in Pariaman aan.

Vandaag (19 februari 1949) is een dag om niet snel te vergeten. Als eerste krijg ik te horen dat ik wordt overgeplaatst naar het 2e peloton van luitenant Elbertse. Waarom is me niet helemaal duidelijk; het wordt me ook niet verteld! Er zijn er meer die worden verplaatst. Zo gaat dat nu eenmaal in het leger. Dat ik bij luitenant Elbertse wordt geplaatst, vind ik niet zo erg. Persoonlijk kan ik het heel goed met hem vinden. In ieder geval heeft hij minder kapsones dan luitenant Kok, mijn huidige pelotonscommandant. Nee, erger vind ik het dat ik bij mijn jongens weg moet. Jongens die je door en door kent en op wie je kunt bouwen in moeilijke tijden. De andere jongens ken ik natuurlijk ook wel, maar wat oppervlakkiger dat degenen van mijn eigen peloton. Mijn eerste opdracht die ik van luitenant Elbertse krijg is

een patrouille te lopen naar Koeraitadji, een kampong op een afstand van zes kilometer van Pariaman. De bedoeling is een nieuw onderkomen te vinden voor de komende tijd voor het 2e peloton. Van daaruit zullen we onze patrouilles moeten uitvoeren. Erg lang hoeven we niet te zoeken. Midden in de kampong staat een prachtig huis van een gewezen TNI-officier, die bij de nadering van onze troepen het hazenpad heeft gekozen. Het enige nadeel is dat een potentiële vijand er gemakkelijk ongezien bij kan komen. Daar zullen we dus iets aan moeten doen.

Na terugkeer in het kamp krijgen we te horen dat sergeant Wiersema met zijn groep in een hinderlaag was gelopen in het gebied ten zuidoosten van Pariaman. Bij de schotenwisseling die ontstond, waren drie van onze jongens gewond geraakt. Volgens de eerste berichten schijnt soldaat Draaijer er met een schot in zijn been het slechtst aan toe te zijn. Soldaat Bleeker en soldaat Eman, de beide andere gewonden, schijnen er beter vanaf te zijn gekomen. Allen zijn direct afgevoerd naar het militair hospitaal in Padang. Helaas was dit nog niet alles. Zojuist bereikte ons het trieste bericht dat sergeant Geerts van de A-compagnie aan tyfus was overleden. Drie maanden geleden was hij met deze ziekte in Padang opgenomen en gisteren is hij eraan bezweken. Ik hoor het hem nog zeggen bij mijn laatste bezoekje: "Henk, nog een paar weekjes en ik ben weer het ventje". Het heeft niet zo mogen zijn. Morgen zal hij met militaire eer op het Ereveld te Padang worden begraven. Dat hij moge rusten in vrede.

Henk van Vliet

**75 JAAR
VRJHEID**

SOBAT

Herdenking Militair Indië Monument Leiden

Het bestuur van de Stichting Militair Indië Monument Leiden organiseert donderdag 3 september 2020 de jaarlijkse herdenking van de 26 uit Leiden afkomstige en in voormalig Nederlands-Indië gesneuvelde militairen.

De ceremoniële herdenking vindt plaats bij het Militair Indië Monument bij molen "De Put" (voormalige Morspoortkazerne). Voorafgaand aan de plechtigheid bulten wordt er in de Evenementenzaal van Museum Volkenkunde een herdenkingsrede uitgesproken.

Gastspreker op 3 september 2020 is de heer Frans Werter, bestuurslid van de Stichting Militair Indië Monument Leiden en zoon van Indiëveteraan en oud-voorzitter van genoemde stichting wijlen Jan Werter.

Herdenking Nationaal Indië-monument 1945-1962 Roermond, zaterdag 5 september 2020

De herdenking zal vanwege de coronamaatregelen, in aangepaste vorm, waardig doch op sobere wijze, **zonder publiek**, doorgaan zodat we toch samen kunnen stilstaan en eer betonen aan allen die strijden en hebben gestreden voor vrede, vrijheid en veiligheid. Voor de plechtigheid heeft de Stichting een 12-tal hoogwaardigheidsbekleders uitgenodigd waaronder Chef Militaire Huis van Zijne Majesteit de Koning, vertegenwoordiging namens de ministerraad, enkele militaire autoriteiten, de gouverneur van de provincie Limburg, de burgemeester van Roermond en enkele vertegenwoordigers van veteranenorganisaties.

Globaal programma

Het programma begint om 14.00 uur met een toespraak door de voorzitter van de Stichting (de heer Jo Kneepkens), een gebed wordt uitgesproken door aalmoezenier Sanneke Brouwers, een herdenkings toespraak door

een vertegenwoordiger van de ministerraad, een gedicht van een basisschoolleerling en een declamatie door de stadsdichter (de heer Hans van Bergen). De kransen staan al opgesteld: linten worden door de resp. vertegenwoordigers uitgelegd. Er vindt een Fly-by plaats in Missing Man Formation en de herdenking wordt ondersteund met militaire muziek en zangeres Suzanne Zeegers zal het Bapa Kami en het Wilhelmus zingen. Het programma wordt om 15.00 uur afgesloten.

Live registratie

Omdat het voor onze doelgroep, de veteranen, onmogelijk is om bij deze 33e herdenking aanwezig te zijn, wordt er in samenwerking met LI (de provinciale radio- en tvzender in Limburg) een live registratie gemaakt van deze middag. U kunt de herdenking rechtstreeks volgen via LI tv, de volgende link <https://LI.nl/live-LI-tv/> en uiteraard ook live via LI Facebook.

Interviews met veteranen

Daarnaast zal in de aanloop naar de herdenking een week

van tevoren elke dag een interview uitgezonden worden met een veteraan over zijn ervaringen. Zo ook o.a. met Leen Noordzij, voorzitter van VOMI Nederland. Deze interviews worden via de facebook pagina en de website van de Stichting verspreid.

Herdenking bij Monument “De Deadenwacht” te Leeuwarden

Om verspreiding van het coronavirus te voorkomen, zijn er door de overheid een aantal voorwaarden vastgesteld voor georganiseerde bijeenkomsten tot 1 september 2020.

Aan een aantal van deze voorwaarden kan het bestuur van de Stichting Indië-Monument Friesland niet voldoen. Daarom heeft het bestuur noodgedwongen moeten besluiten om de jaarlijkse herdenking van de 168 uit Friesland afkomstige

militairen, die in de periode 1945-1962 in Nederlands-Indië en/of Nieuw-Guinea zijn omgekomen, af te gelasten. Deze herdenking stond gepland voor woensdag 26 augustus a.s. in het Rengerspark te Leeuwarden bij het monument “De Deadenwacht”.

Op 26 augustus zullen overdag wel door een klein gezelschap enkele kransen bij het monument worden gelegd, waarbij o.a. aanwezig zullen zijn de voorzitter van de Stichting

Indië-Monument Friesland de heer drs. W.R. Sluiter (burgemeester van de Gemeente Harlingen) en de heer mr. S. van Haersma Buma (burgemeester van de Gemeente Leeuwarden). Ook de media zullen hierover worden geïnformeerd.

De eerstvolgende herdenking zal nu worden georganiseerd op woensdag 25 augustus 2021.

Jakob Hoogsteen

Nieuwe krijgsmachtbisschop

Hulpbisschop Everard de Jong van het bisdom Roermond is op 1 juni jl. door paus Franciscus benoemd tot de nieuwe ‘legerbisschop’. Hij volgt bisschop Jos Punt op die deze functie sinds 1995 bekleedde. Mgr. Punt is inmiddels door mgr. Jan Hendriks afgelost

als bisschop van het bisdom Haarlem-Amsterdam. De oud-bisschop treedt terug om gezondheidsredenen. Als ‘legerbisschop’ geeft Everard de Jong nu leiding aan de aalmoezeniers die bij de krijgsmacht werken. De functie van

krijgsmachtbisschop heet officieel *apostolisch administrator van het Militair Ordinariaat*. Dit wordt ook wel het ‘Be bisdom’ van Nederland genoemd en is verantwoordelijk voor de rooms-katholieke verzorging binnen de krijgsmacht.

Nederlandse Veteranendag 2020

Door de maatregelen vanwege het coronavirus kon de Nederlandse Veteranendag op zaterdag 27 juni 2020 niet op de gebruikelijke wijze met o.a. een Nationaal Defilé door de binnenstad van Den Haag en het publieksevenement op het Malieveld worden georganiseerd. Dit jaar werd de Veteranendag in aangepaste vorm gepresenteerd met een programma van 45 minuten in de Ridderzaal voor een kleine groep gasten. Op deze manier gaf het Nationaal Comité Veteranendag, in samenwerking met de NOS, invulling aan de Nederlandse Veteranendag met het doel dat Nederland toch het jaarlijkse 'dankjewel' voor onze veteranen kon mee-beleven.

Programma Ridderzaal

In aanwezigheid van Zijne Majesteit de Koning werd het programma om 13.00 uur geopend door de voorzitter van het Nationaal Comité Veteranendag, drs. Jaap Smit. De minister van Defensie sprak de veteranen toe en de minister-president sloot het programma af met een persoonlijke boodschap aan de veteranen

en de uitgezonden Nederlandse militairen.

Aanwezig in de Ridderzaal waren verder o.a. Commandant der Strijdkrachten (Rob Bauer) en de Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht (Frank van Sprang). Hun aanwezigheid stipuleert de betrokkenheid van de krijgsmacht bij veteranen en de Nederlandse Veteranendag.

De verhalen van vier veteranen stonden centraal in de Ridderzaal:

Eerste-luitenant **Maaike Hoogewoning** (OK-verpleegkundige) deelde wat zij meemaakte tijdens een uitzending en toen zij tijdens de coronacrisis aan de slag ging op de intensive care van het Franciscus Gasthuis in Rotterdam.

Rick Torenstra raakte als korporaal in Afghanistan aan één oog blind; hij vertelde hoe hij kon oprabbelen via de sport en deel ging uitmaken van het team van de Invictus Games.

Opperwachtmeester **Dennis Kroon** heeft uitzendingen naar Irak, Bosnië en Afghanistan

op zijn naam staan. Hij is ook zanger en oud-deelnemer van The Voice en verzorgde een optreden.

De 95-jarige Hendrik Fokkens vertelde zijn verhaal als Indië-veteraan (OVW'er).

Aanwezig in de Ridderzaal was ook majoor **Frans Erkelens**, voorzitter van de 50-jarige Vereniging Draggers Militaire Dapperheids onderscheidingen.

Tussen de gesproken bijdragen en de beeldrapportages intraden verschillende solisten op onder begeleiding van een ensemble van de Koninklijke Militaire Kapel 'Johan Willem Friso' en een combo van het orkest van de Koninklijke Luchtmacht.

Naast Dennis Kroon trad ook zanger Marcel Veenendaal van Di-Rect op. De Marinierskapel speelde vanaf het Malieveld en er waren beelden van muzikale initiatieven in Bronbeek en Eindhoven.

Door de NOS werd de bijeenkomst in de Ridderzaal live uitgezonden.

Zevende Walk4Veterans voor een veteranenhand

75 jaar vrijheid: in 75 dagen 75 kilometer wandelen

APELDOORN – De zevende Walk4Veterans staat in het teken van 75 jaar vrijheid. Organisator stichting Hulp voor Helden daagt wandelaars uit in een periode van 75 dagen 75 kilometer te lopen en daarmee minimaal 75 euro sponsorgeld op te halen. Door het coronavirus krijgt de jaarlijkse sponsorloop Walk4Veterans een ander karakter, maar met hetzelfde doel voor ogen: geld ophalen voor aanschaf van een hulphond voor een veteraan met PTSS.

‘Vrij om te gaan’, is het thema van de zevende Walk4Veterans. “We staan dit jaar stil bij 75 jaar vrijheid in Nederland. Door corona proeven we een klein beetje wat het betekent als je wordt beperkt in je vrijheid, maar we zijn in principe vrij om te gaan en staan waar we willen. Voor veteranen met een posttraumatische stressstoornis is dat heel anders. Voor hen voelt het alsof ze voortdurend in thuisisolatie zijn, omdat ze de deur vaak niet meer uit durven”, legt manager Jos Brouwer van Hulp voor Helden uit.

Vrijheid terug

Daarom lopen wandelaars met de Walk4Veterans geld bij elkaar om een speciaal getrainde hulphond te bekostigen voor veteranen met een posttraumatische stressstoornis (PTSS). Brouwer: “Een zogenaamde veteranenhand geeft een veteraan zijn vrijheid terug. De hond herkent bijvoorbeeld de eerste signalen van een herbeleving of nachtmerrie en maakt zijn baas wakker.” Zoals bij Inno Rutting. Hij diende 25 jaar bij de Koninklijke Luchtmacht en kwam met PTSS thuis te zitten. Zijn hulphond Henk haalt hem letterlijk van de bank af. “Hij ziet het als ik het moeilijk heb. Dan gaat hij mij afleiden.”

Wandelen in eigen omgeving

De jaarlijkse Walk4Veterans zou op zaterdag 12 september worden gehouden als eendaags evenement. Nu dat vanwege corona niet kan, vraagt de organisatie wandelaars in hun eigen omgeving te gaan lopen. “De aftrap is op zaterdag 27 juni tijdens de Nationale Veteranendag. Tot aan 12 september zijn dat zo’n 75 dagen, waarin we mensen uitdagen om in totaal 75 kilometer te wandelen, hard te lopen of een andere uitdaging aan te gaan, en zich daarvoor te laten sponsoren voor een bedrag van minimaal 75 euro”, zegt Brouwer. “Juist in deze coronatijd waarin mensen veel thuis zijn, is het belangrijk om te blijven bewegen. Door te wandelen kun je je zinnen verzetten en je bent fysiek bezig. Of je nu 75 dagen lang 1 kilometer per dag loopt of tien tochten maakt van 7,5 kilometer: je kunt de Walk4Veterans vormgeven zoals jij wilt.”

Doel: 75.000 euro

Meedoen kan als individu en als team. Aanmelden kan via walk4veterans.nl. Daar staan ook voorbeeldwandelingen in alle provincies, de zogenaamde ‘vrijheidsroutes’. Deze speciaal uitgestippelde wandelroutes voeren langs plekken die een link hebben met oorlog of bevrijding, zoals een militaire begraafplaats of een monument. De organisatie richt zich op 1.000 deelnemers. Brouwer: “Om in de trant van 75 jaar vrijheid te blijven: met dat aantal deelnemers halen we 75.000 euro. Dat zou een geweldige steun in de rug zijn om nieuwe veteranenhonden op te leiden.”

Schandvlek van de Staat der Nederlanden (deel 44)

R.J. de Rijk

Dat was niet tegen dovemansoren gezegd en het was plotseling een drukte van belang en een gehaast om zo snel mogelijk als eerste met hun vol geladen vlerkpauwtjes naar de KOALAS te varen. Wij stonden nog even geamuseerd te kijken naar de plotselinge drukte en gehaastheid van de verkopers, toen een van de roeiers opmerkte dat er iemand in een wit kostuum naar ons toekwam.

De vriendelijk glimlachende man stelde zich voor als Jan Doen. Zijn tropenkostuum was smetteloos en oogverblindend wit. Hij had een tropenhelm op en in zijn hoedanigheid vertegenwoordigde hij als secretaris, de districtsbestuurder de heer Da Costa. Hij kwam ons

ophalen en de Willys jeep van het gouvernement had hij in de schaduw van een boom geparkeerd.

Wij liepen door het duin een kort paadje af en zagen de jeep daar staan. De zitplaatsen waren keurig afgedekt met dikke groene dekens, Alex, Wattimena en Kakisina stapten achter in de jeep en ik nam plaats naast secretaris Jan Doen.

Het was ongeveer tien minuten rijden naar het kantoor van de heer Da Costa.

De rit ging langs palmbossen en klappertuinen, over verharde en onverharde weggetjes waar je je goed moest vasthouden. Het landschap was overweldigend en ademde een mysterieuze sfeer van een andere wereld.

Met grote bewondering voor deze natuur nam ik dat alles in mij op om het nooit meer te vergeten. Wat een paradijselijke maagdelijke schoonheid! Wat een pracht om ons heen! Alex bemerkte mijn zwijgende bewondering en verbrak de stilte die ons allen in zijn greep had. "Mooi hè, captain!" zei hij. "Geweldig en imponerend Alex, wat 'n schitterende en overweldigende natuur!" De secretaris Jan Doen glimlachte met pretoogjes, knikte tegen mij maar zei verder niets. Daar, boven op een glooiing zagen wij plotseling een groot wit huis en de secretaris wees in die richting en zei: "Wij zijn er bijna captain!"

Het pad naar de woning kronkelde als een roodbruin lint tussen strak onderhouden

Willys M38 Jeep

gazons door, waar we stopten voor een gouverneurswoning. Werkelijk een huis als een paleis! Een soort pasanggrahan, een koninklijk gastenverblijf leek het wel, met een groot bordes en een voorgalerij. Links en rechts van het gebouw waren prachtige bloemperken aangelegd.

Op het bordes stond een robuuste gestalte ons al op te wachten. De man had een rijzige gestalte en was gekleed in een smetteloos wit kostuum, die zoals zijn secretaris ons vertelde de heer Da Costa was. Met een vriendelijke lach kwam hij de brede trap af om ons te verwelkomen en met uitgestoken hand kwam hij al naar ons toe. "U moet de heer De Rijk zijn? Aangenaam kennis met u te mogen maken! Ik ben Da Costa, districtsbestuurder van Manggarai. Het genoegen is eveneens mijnneerzljds mijnheer Da Costa, aangenaam", zei ik zo vormelijk mogelijk en ik vervolgde, "mag ik u voorstellen aan mijn goede vriend Alex Siahaya, waarnemend captain van de KOALAS en medestrijder vanaf het eerste uur", waarop hij Alex eveneens hartelijk de hand schudde en begroette.

Vervolgens stelde ik hem voor aan korporaal KNIL, Frits Wattimena en aan Theo Kakisina van de KNIL Verbindingsdienst. De heer Da Costa begroette hen even hartelijk en verwelkomde ons allen met een uitnodigend gebaar naar de voorgalerij.

Tegenover hoge openstaande deuren namen we plaats in rotan fauteuils die rond een grote hardhouten tafel stonden. Zijn djongos kwam er al aanlopen met glazen en een grote kan citroenwater met ijsblokjes. Onder het genot van de ijsskoude drank en Amerikaanse sigaretten die hij ons aanbood, vertelde hij over zijn vriendschap met Jan Moes en de tijd voor de oorlog in het KNIL, zijn gevangenschap bij de Jap, het onmenselijke en wrede Jappenkamp in Birma, het zware werk aan de spoorlijn dat zoveel slachtoffers heeft gekost, het einde van de oorlog en de terugkeer naar Batavia, waar hij voorlopig ook afscheid moest nemen van zijn vriend Jan Moes, die wij als 'Paatje' kennen.

Jan Moes ging weer naar Soerabaja en hij, een 'Portugese' Timorees, naar

Koepang op Timor, waar hij als overheidsdienaar terecht kwam bij het Nederlands-Indisch gouvernement. In 1948 werd hij als districtsbestuurder gestationeerd in Laboean-Badjo, de hoofdplaats van Manggarai op Flores.

Nadat de djongos onze glazen weer had gevuld met het verfrissende citroenwater, gaf Alex mij de enveloppe van 'Paatje' die voor de heer Da Costa bestemd was. Ik pakte hem van Alex aan en overhandigde hem aan de heer Da Costa met de woorden: "Wij moesten deze brief nog van de heer Jan Moes geven, mijnheer Da Costa." Hij pakte de brief aan en zei: "Dat ik hier nog post krijg! Dat had ik nooit gedacht", en hij vervolgde: "Dan heb ik voor de regeringsleiders van de RMS óók een brief die ik u vriendelijk zou willen verzoeken te Ambolna af te willen geven. Als u beiden even met mij mee wilt lopen, dan kunnen wij dat in mijn kantoor doornemen". In het kantoor van de heer Da Costa aangekomen, was een grote werktafel waarop verschillende dossiers netjes gedocumenteerd lagen.

De heer Da Costa kwam bij ons zitten met enige papieren en had intussen de brief van 'Paatje' vluchtig doorgenomen. "Kijk heren," zei hij ernstig. "Medio juni wist ik al van Jan Moes van de kaping af en enige weken later hoorde ik het ook van luitenant Masberg van de MLD die ook een zeer goede vriend van mij is. Ik wist helaas niet wanneer u hier zou arriveren als het u zou gelukken om de kaping ten uitvoer te brengen. Op 20 juli 1950 in de middag omstreeks één uur ontving ik een kort codebericht van luitenant Masberg dat hij het motorschip KOALAS gelokaliseerd had ter hoogte van Peloean op Lombok". De heer Da Costa keek ons beiden aan en wij waren stom verbaasd van de contacten die hij had en ook op de hoogte was van de kaping. Doordat wij dat lieten merken, maakte hij zijn verhaal af en vervolgde: "Vanaf die dag heb ik berekend dat ik u met de KOALAS vandaag kon verwachten. Ik had gisteren aan mijn mandoer opdracht gegeven om vanaf een uitkijkpunt aan de kust, uit te kijken naar uw komst. Hij kwam mij vanochtend om een

uur of negen waarschuwen dat u in aantocht was". De heer Da Costa moest even lachen om onze verbaasde gezichten, maar vervolgde in alle ernst: "Uw verzetshouding en uw stoutmoedige onderneming om met de KOALAS defensieve steun te verlenen aan de RMS heeft bij velen bewondering gewekt en ik hoop dat uw signaal begrepen wordt en een navolgende betekenis zal krijgen voor het algehele verzet binnen de daerah van

de Negara Indonesia Timoer tegen de geraffineerde liquidatie van de deelstaten en de expansiedrang van Djokja. Ik heb dan ook voor u allen veel respect dat u op deze unieke wijze uiting geeft aan uw gevoel voor democratische vrijheden ingevolge het recht op zelfbeschikking, waarmee u de wil vertolkt van een bevolking van ruim 20 miljoen inwoners van de deelstaat Oost-Indonesië".

Krijgsmacht Veteranendagen 2020

De KLu Veteranendag van woensdag 23 september 2020 in Eindhoven is in het licht van de huidige omstandigheden afgelast.

De Veteranendag van de Koninklijke Marechaussee, die op 2 oktober 2020 zou worden gehouden, gaat vanwege COVID-19 niet door. Na gedegen overleg met de organisatie van het evenement is besloten dat het niet verantwoord is in oktober met een grote groep veteranen samen te komen. Wel zal er op de Veteranendag op een gepaste manier invulling worden gegeven aan het herdenken van onze gevallen. Hierover volgt later meer informatie.

De wereld van Jan van der Steege

Tijdens de 2^e Wereldoorlog, in Nederlands-Indië en de periode erna

Deel 9

Batoe

Van Malang gaat Jan met zijn eenheid naar Batoe. Hier blijven ze van eind 1947 tot eind 1948.

De onderstaande foto's zijn genomen in en rond het gebouw waar hij verblijft op Tweede Kerstdag 1947.

Zo te zien heeft Jan het best naar zijn zin in Batoe.

40 jaar later op 21-9-1988 is Jan, maar dan samen met zijn vrouw Mien, weer op dezelfde plaats terug

Kiespijn

Een van de kiezen van Jan werd in Batoe door een legertandarts behandeld (met een trapboor), waarna hij hevige kiespijn kreeg. Hij ging vervolgens op de motor naar een Chinese tandarts in Malang, die twee gaatjes in de kies opnieuw gevuld heeft. Deze vullingen heeft Jan na ca. 70 jaar nog steeds! De Chinees wilde niets weten van een betaling, omdat Jan meewerkte aan het handhaven van orde en rust.

Sletse gaat eerder terug naar Nederland. Hij heeft twee broers verloren. Het offer van dit gezin is groot genoeg!

De werkplaats in Batoe

Eten en rusten in Batoe.

Boven het hoofd de klamboe om 's nachts de muggen weg te houden.

Jan met Sietse Berghuis

Alle ECHOS Homes zijn Veteranenontmoetingseentra

ECHOS Homes zijn van oudsher unieke ontmoetingscentra met een gezellige huiskamer, multifunctionele vergader- en ontspanningsfaciliteiten en een prima keuken.

- ★ ECHOS Homes kunnen zowel kleine als grote groepen (ca. 150 personen) accommoderen
- ★ Met onderstaande contactpersonen kunt u uw wensen bespreken.
- ★ ECHOS Homes hebben de status 'militaire accommodatie'. Wij kunnen al uw activiteiten en evenementen die door Defensie worden gesubsidieerd, direct voor u declareren.

ECHOS Home 'de Schakel' gastvrouw: Marieke Potappel
Leuvenumseweg 68, 3852 AS Ermelo tel. 0341 - 552 830

ECHOS Home 'de Landing' gastheer: David Mammen
Deelenseweg 28, 6816 TS Schaarsbergen tel. 026 - 44 30 487

ECHOS Home 'de Vrijheid' gastheer: Roel Willemsen
Eindhovensedijk 33, 5688 GN Oirschot tel. 040 - 29 04 515

ECHOS Home 'het Baken' gastheer: Han Mennink
Johannes Postweg 5, 7973 JB Darp (Havelte) tel. 0521 - 341 297

ECHOS Home 'het Anker' gastheer: Ad Mulwijk
Toepad 110, 3063 NJ Rotterdam tel. 010 - 24 299 10

ECHOS Home 'de Eendracht' gastheer: Han Mennink
Schapendijkje 8, 1782 TD Den Helder tel. 0223 - 655 066

ECHOS Home 'Baan Zulu' gastheer: Steven Gerritsen
Otterloseweg 12-A, 6732 BS Harskamp tel. 0318 - 453 060

www.echos.nl

Het Rozenpakhuijs Bloemen en Planten John Scheurkogel

Middeldijk 73 A ~ 2992 SH Barendrecht
Tel.: 0180-621298
Info@hetrozenpakhuijs.nl
Website: www.hetrozenpakhuijs.nl

Openingstijden
Maandag t/m zaterdag
08:00-18:00 uur
Vrijdag 08:00-20:00 uur

Zuid-Holland

Wvd. secretaris
Mevr. D.P. van Genderen
Vlaamsestraat 11
3332 EM Zwijndrecht
Tel. 078-6195902
E-mail: igen@online.nl
Soc. Comm. I:
Tel. 078-6195902
Soc. Comm. II:
Tel. 010-4340970

Belangrijke mededelingen voor onze leden

Vanwege de huidige omstandigheden en de nog steeds geldende maatregelen om verspreiding van het coronavirus te voorkomen, heeft het bestuur van VOMI Zuid-Holland tot haar grote spijt moeten besluiten om dit jaar **GEEN Algemene Ledenvergadering (ALV)** meer te houden. Juist nu is het belangrijk dat we onze leden (met een hoge leeftijd en veelal broze gezondheid) en andere belangstellenden bij onze bijeenkomsten (bijv. partners, begeleiders en gasten) beschermen tegen de mogelijke gevolgen van dit gevaarlijke virus. Ook de anderhalve meter afstand zal voorlopig nog wel enige tijd gehandhaafd blijven. *"Beter voorzichtigheid nu, dan spijt achteraf"*.

Hetzelfde geldt evenzeer voor onze **jaarlijkse REÛNIE** die

gepland stond voor donderdag 17 september 2020. Ook deze **Reünie** laten we dit jaar **NIET** doorgaan. De penningmeester zal aan de leden die hun bijdrage voor de reünie reeds hadden overgemaakt, deze bijdrage terugstorten.

Het bestuur zal -zodra de mogelijkheden daartoe weer aanwezig zijn- haar uiterste best doen om **zowel de ALV alsook de Reünie** te laten plaatsvinden in maart / april 2021. Wij vragen u begrip voor onze terughoudendheid dit jaar in het organiseren van bijeenkomsten.

Gelet op het hierboven gestelde heeft het bestuur van VOMI Zuid-Holland in haar vergadering van 1 juli jl. besloten ook het hele jaar 2021 de vereniging te zullen/willen leiden.

Indië-herdenking Puttershoek

Als gevolg van de genomen maatregelen om het coronavirus in te perken heeft het comité Indië-monument Binnenmaas besloten om de jaarlijkse Indië-herdenking bij het monument op de begraafplaats "De Essenhof" te Puttershoek af te gelasten.

Deze herdenking stond gepland voor vrijdag 18 september 2020. Het comité zal op genoemde datum wel een korte, waardige doch sobere bijeenkomst (**zonder publiek**) bij het monument organiseren waarbij slechts enkele personen

aanwezig zullen zijn. In gezelschap van zijn secretaresse zal de burgemeester van Hoeksche Waard aanwezig zijn en namens het Gemeentebestuur een krans leggen. Namens het comité Indië-monument Binnenmaas zal een bloemstuk worden gelegd en ook namens het veteranencomité Oud-Beijerland zal een bloemstuk worden gelegd. Tot slot zal er namens het bestuur en de leden van VOMI Zuid-Holland een bloemstuk worden gelegd.

Binnenland

Secr. K.J. Orsel
Van Hobokenhaven 63
2993 Hfl Barendrecht
Tel. 0180-611612
E-mail: klaasorsel@live.nl
Soc. Comm. Tel. 0341-254231
E-mail:
ppg.gommers@kpnmail.nl

Contactpersoon voor de regio Overijssel is de heer A.W. Scholten (038-4216205).

Contactpersonen voor de regio Utrecht / 't Gooi zijn de heren A. Mouwen (030-6951179) en R.L. Dorrestijn (06-45652874).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant Oost zijn de heren F. Heldendaal (040-2025055) en H. Withoos (040-2534660).

Contactpersonen voor de regio Noord-Brabant West zijn de heren A. Roodenburg (0165-323490) en P.N. Welten (0165-312816).

Contactpersonen voor de regio De Veluwe zijn de heren F.T. Dürst Britt (0578-691646) en A.P. Steenkist (0341-423201).

Algemeen

Als gevolg van de maatregelen ter voorkoming van de verspreiding van het coronavirus ziet het bestuur zich helaas genoodzaakt alle geplande

activiteiten van en in de regio's tot nader order af te gelasten. Zodra het organiseren van bijeenkomsten weer mogelijk is, zullen wij u daarvan op de hoogte stellen.

Van de penningmeester

Gaarne aandacht voor de betaling van de contributie voor het jaar 2020.

Deze contributie is wederom vastgesteld op € 15,00 over te maken op bankrekeningnummer NL88 ABNA 0474 0840 51 t.n.v. VOMI Binnenland o.v.v. 'Contributie 2020'. Niet tijdige betaling heeft uitschrijving als lid tot gevolg en u ontvangt dan ook geen 'SOBAT' meer.

Mutaties

Alle mutaties (verhuizing, overlijden, opzegging lidmaatschap etc.) van de leden van VOMI Binnenland dienen te worden doorgegeven aan onze ledenadministrateur (de heer J. Krikke, telefoonnummer: 0592-357140).

Drenthe/ Groningen

Secr. Frans van Dreumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
Tel. 0516-491953
E-mail:
f.j.vandreumel@outlook.com

Op 4 maart jl. heeft onze Algemene Ledenvergadering plaatsgevonden. Bijzonderheden in deze vergadering waren er niet. Wel hadden we bezoek van twee bestuursleden van VOMI Nederland t.w. de landelijk voorzitter L. Noordzij en bestuurslid A.M. Mol. De heer Noordzij heeft uitleg gegeven over wat er aan het einde van het jaar gaat gebeuren wanneer de Algemene Ledenvergadering van VOMI Nederland heeft besloten de vereniging VOMI Nederland te ontbinden en er mogelijk een aantal VOMI lid-verenigingen nog zelfstandig zal doorgaan.

Na deze ultzetting gaf de heer Noordzij aan ook voor andere zaken naar Deurze te zijn gekomen. De heer Goossem Boers (bestuurslid van VOMI Dr/Gr) werd door hem benoemd tot Lid van Verdienste van VOMI Nederland vanwege zijn verdiensten gedurende een groot aantal jaren voor de vereniging VOMI Dr/Gr. De benoeming ging gepaard met de overhandiging van de bijbehorende Draagspeld Lid van Verdienste, een Plaquette en een Oorkonde. Secretaris Frans van Dreumel mocht als waardering voor zijn werkzaamheden voor de vereniging een dinerbon en een fles VOMI kruidenbitter in ontvangst nemen en voor beide heren was er ook nog een fraai boeket bloemen. Hierna kon men genieten van het stamppottenbuffet.

Heeft u nog vragen, bel dan met uw secretaris Frans van Dreumel, tel. 0516-491953 of 06-43431264.

In Memoriam

Jan van der Ham

Jan is geboren op 21 januari 1926 in Delft en overleden op 5 februari 2020 in Tilburg

Op 1 november 1945 werd Jan als Oorlogsvrijwilliger (OVW'er) ingelijfd bij de Koninklijke Landmacht en werd hij ingedeeld bij het OVW-bataljon 1-4 RI (bijnaam: Haags Bataljon, "De Valken"). Na een korte opleiding in Nederland vertrok Jan op 30 november 1945 naar Engeland voor een aanvullende opleiding in Wokingham en werd het bataljon voorzien van de noodzakelijke uitrusting alvorens op 30 december 1945 a/b van "Alcantara" via Malakka naar Nederlands-Indië te vertrekken. Na aankomst in Nederlands-Indië op 30 maart 1946 werd het bataljon toegevoegd aan het Territoriaal Troepen Commando West-Java. Kort nadat het bataljon was gearriveerd, nam het posten over van de Britse troepen en de U-Brigade. De eerste actie van het bataljon vond plaats op 15 april 1946 nabij Tanah Tinggi. Tijdens de 1e positionele actie op 21 juli 1947 trok het bataljon achter de splits op vanuit Lembang naar Tjiater. Op 31 mei 1948 werd het bataljon gerepatriëerd en keerde het a/b van "Kota Baroe" op 3 juli 1948 in Nederland terug.

Voor de vereniging VOMI Noord-Brabant Oost heeft Jan gedurende een groot aantal jaren een onmisbare bijdrage geleverd als secretaris, ledenadministrateur en sociaal commissaris. Meerdere keren moest hij -door omstandigheden- ook voor langere tijd de voorzitter en de penningmeester waarnemen. De jaarlijkse reünie van de vereniging op de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot werd door Jan altijd uitstekend georganiseerd. Mede door zijn geweldige inzet groeide VOMI Noord-Brabant Oost uit tot een zeer grote VOMI lidvereniging. Nooit werd er tevergeefs een beroep op hem gedaan. Bovendien was hij vele jaren de belangenbehartiger van de VOMI leden in Canada. Bij alle werkzaamheden voor de vereniging wist hij zich altijd gesteund door zijn echtgenote. Tijdens de reünie van 14 juni 2012 werd Jan voor zijn grote verdiensten voor de vereniging benoemd tot Lid van Verdienste van VOMI Nederland.

Wij zijn Jan dankbaar voor zijn grote persoonlijke betrokkenheid en deskundigheid die hij vele jaren heeft geleverd in diverse bestuurlijke functies van VOMI Noord-Brabant Oost.

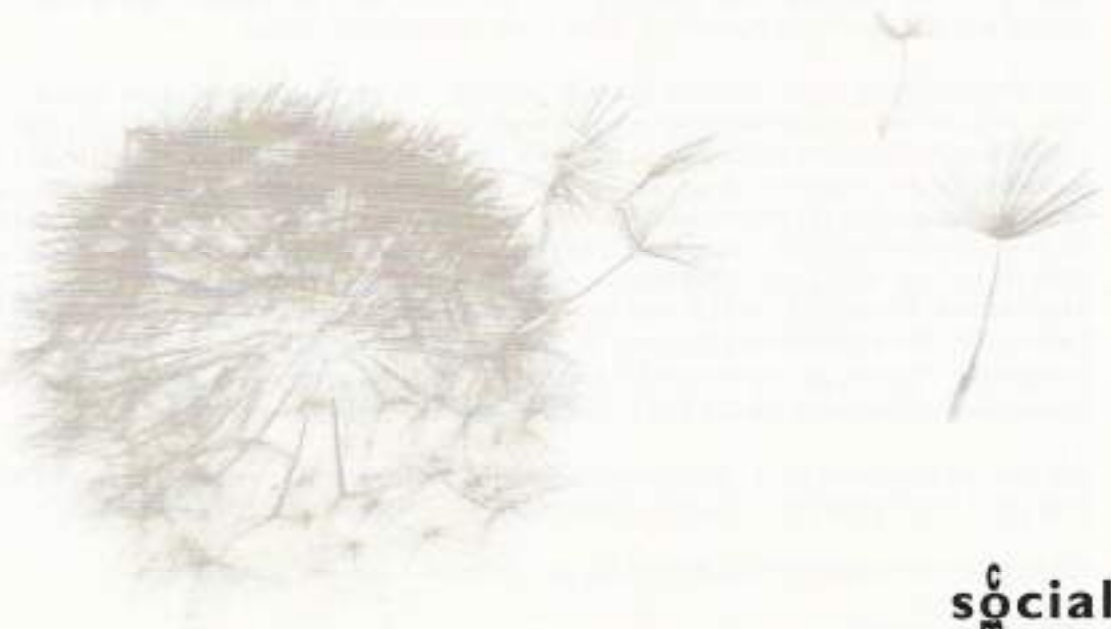
Wij wensen de nabestaanden sterkte bij het verwerken van dit grote verlies.

Jan, rust in vrede.

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste vorm brengen wij een laatste Ere-saluit aan:

Naam	Voorl	Woonplaats	Onderdeel
Boersma,	W.	Lunteren	5-1 RI
Broere - Eyl van, Mevr.	M.H.A.	Zevenbergen	
Ende, van 't	G.B.	Wezep	5 GRG
Gouman,	A.	Ridderkerk	5 GVC
Groenendaal,	H.	Zoetermeer	
Gussekkoo - Bergman, Mevr.	H.L.H.	Wassenaar	
Ham, van der	J.	Tilburg	OVW 1-4 RI
Hayma - Oevering, Mevr.	B.	Oentsjerk	
Keijnemans,	J.	Hoogblokland	7-3 RI/436 BI
Klop,	A.	Papendrecht	Vbdd
Noppen, van	E.J.	Eindhoven	7 GRG/431 BI
Nuyen,	F.Th.	Beneden-Leeuwen	
Postma,	P.M.	Hollum	4 GRG
Vriens,	P.A.M.	Son en Breugel	16 Cie Legergenietroepen
Vries, de	F.	Heeg	6-1 RI/403 BI

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten U de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Voorzitter/secretaris Sociale Commissie
Budgethouder Fonds Sociale Zorg (FSZ)

Theo H.A. Rump
Albatrosstraat 14
2352 EG Leiderdorp
Tel. 071-5416936
E-mail: Theorump@gmail.com

Coördinator monumenten

Ger de Jong
Rozenlaan 41
2985 AS Heerjansdam
Tel. 078-6771902

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen

Frans van Draumel
Oude Hof 16
8435 XR Donkerbroek
tel. 0516-49 19 53
fj.vandraumel@outlook.com

Friesland

Hans N. Blom
Tjalka v.d. Wolstraat 24T
8723 CA Koudum
tel. 0514-62 21 07

Limburg

H.A.M. van Haeff
Post. Stassenstraat 44
5821 CV Venlo
tel. 077-3822592
hemanvanhaeff@online.nl

VOMI Binnenland

Paul P.G. Gommers
Alb. Neuhuyslaan 23
8072 HJ Nunspeet
tel. 0341-254231
ppg.gommers@kpnmail.nl

Regio Noord-Brabant West

De heer P.N. Welten
tel. 0165-312816

Zuid-Holland

W.A.J.K. (Willem) Roza
Heemstedestraat 9
3131 VG Vlaardingen
tel. 010-4340970
w.roza3@kpnplanet.nl

Noord-Holland

Nico Baan
Molenwerfalaan 58
2103 TE Heemstede
tel. 023-5283997
nbaan@kpnmail.nl

Zeeland

Marcel J. Boogaard
Van Raalbestraat 97
4384 GD Vlissingen
tel. 0118-418641
papua@zeelandnet.nl

Regio Overijssel

Vacant

Regio De Veluwe

De heer F.T. Dürst Britt
tel. 0578-691646

Mevr. D.P. (Ineke)
van Genderen
Vlaamsestraat 11
3332 EM Zwijndrecht
tel. 078-6195902
igen@online.nl

Regio Utrecht't Gooi

De heer A. Mouwen
tel. 030-6951179

Regio Noord-Brabant Oost

De heer F. Heidendaal
tel. 06-49229197

FONDS SOCIALE ZORG

Budgethouder Theo H.A. Rump, adres zie boven

SOCIALE COMMISSIE VOMI Fonds Sociale Zorg

Draag bij aan de herkenbaarheid van de VOMI en draag daarom ons borstembleem en de VOMI stropdas bij alle officiële VOMI gelegenheden.

Artikelen zijn te verkrijgen via de VOMI stand of via bestelling:

VOMI Borstembleem	€ 11,00	VOMI manchetknopen, per paar	€ 10,00
VOMI Stropdas donkerblauw/ donkerrood	€ 11,50	Draaginsigne Veteranen (klein model)	€ 8,00
VOMI Condoleancekaart	€ 1,25	OVW draaginsigne met surete vergulde en inclusief ministeriële beschikking	€ 7,50
Draagspeld Witte Anjer	€ 2,50	1.50 meter rood, wit, blauw lint (met opdruk VOMI en logo)	
Demobilisatie speld (zilver, origineel)	€ 8,00	voor opmaak bloemstukken	€ 9,00 per lint
VOMI kruidenbitter	€ 10,00		
Speld met VOMI logo (goudkleurig)	€ 5,00		
VOMI-cap	€ 10,00		
VOMI pillendoosje	€ 2,50		
VOMI pennenset	€ 12,50		

Prijzen zijn per stuk en bij elke bestelling worden voor verzending de portokosten berekend.

De artikelen zijn te verkrijgen in de VOMI stand of bij:

Theo Rump, Albatrosstraat 14, 2352 EG Leiderdorp, tel 071-5416936.

Via @mail: theorump@gmail.com

Budgethouder: Rekeningnummer NL61 INGB 0006 1318 44 ten name van VOMI Nederland/Fonds Sociale Zorg te Leiderdorp